

Stk. 4. Når sager om de i § 11 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. De i lov om retspleje, kapitlerne 68, 69, 71 og 72, omhandlede retsmidler finder anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

§ 13. Det efter merværdiafgiftslovens § 37 nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

a. Spørgsmål om et fartøjs afgiftspligt.

b. Spørgsmål om, hvilken afgiftssats et lystfartøj hører under.

§ 14. Finansministeren kan fastsætte de fornødne regler til gennemførelse af loven, herunder de nødvendige kontrolforanstaltninger.

§ 15. Loven træder i kraft den 1. januar 1975.

§ 16. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Det foreslås at pålægge lystfartøjer en årlig afgift. Afgiften omfatter alle sejl- og motorbåde med en længde på 5 meter og derover samt både under denne størrelse, der er forsynet med en motor på over 10 HK. Robåde, kanoer, kajakker, mindre sejljoller og mindre motorbåde, der tilsammen udgør hovedparten af fritidsbådene, er således ikke omfattet af afgiftsforslaget.

Afgiften foreslås opkrævet efter en skala, der er gradueret efter fartøjets størrelse målt ved dets længde. Dette kriterium er valgt, fordi det må anses for den administrativt enklest mulige måde, hvorpå man kan afpasse afgiften efter fartøjernes størrelse. Efter de foreslåede sats vil de fleste afgiftspligtige lystfartøjer blive pålagt en afgift af samme størrelsesorden som den, der betales i vægtafgift på personbiler. For de største lystfartøjer vil afgiften dog blive væsentlig større end afgiften af de største (tungeste) personvogne.

Det har været overvejet at beregne den årlige afgift på grundlag af lystfartøjets værdi. En beskatning efter værdi vil imidlertid være særdeles vanskelig og bekostelig at administrere, idet den må baseres på en vurdering af de enkelte fartøjers værdi. Såfremt det offentlige skal foretage en sådan vurdering, vil omkostningerne herved være urimeligt store i forhold til det provenu, som afgiften vil kunne indbringe. Dette gælder også, selv om man simplificerer vurderingen ved at tage udgangspunkt i den enkelte bådejers skøn over fartøjets værdi. Kontrollen med værdiangivelserne vanskeliggøres ved, at der foruden et meget stort antal bådtyper findes mange individuelt byggede både, hvortil kommer, at fartøjets alder, vedligeholdelsesstand og

udstyr kan være af afgørende betydning for værdien. Oplysninger om forsikringssummen for det pågældende lystfartøj kan kun i begrænset omfang være til støtte for vurderingsarbejdet, idet forsikringssummen ofte fastsættes efter ønske fra bådejeren. Her til kommer, at ikke alle både er forsikrede. En værdibeskatning ville give anledning til mange tvivlsproblemer, der ville nødvendiggøre oprettelsen af en ankeinstans, der måtte træffe sine afgørelser på grundlag af en besigtigelse og vurdering af det pågældende lystfartøj, uanset hvor i landet fartøjet er beliggende. Endvidere vil en beskatning efter det enkelte fartøjets værdi ikke kunne administreres uden oprettelse af et register over samtlige afgiftspligtige lystfartøjer.

Ved lovforslagets udformning har man derfor af praktiske og administrative hensyn valgt det enklest mulige kriterium for bådens størrelse, nemlig længden som grundlag for afgiftsberegningerne. Men også andre størrelseskriterier har været overvejet. Man kunne således tænke sig at anvende bådens displacement, d. v. s. vægten af det vand, som den fortrænger, når den flyder på vandet. Displacementet kan imidlertid ikke anvendes i praksis, da det ikke kendes af ret mange bådejerere og er indviklet at beregne.

Da motorbåde af en vis længde normalt er bredere og dyrere end sejlbåde af samme længde, har det været anført, at man burde beregne afgiften efter længden kombineret med bredden, f.eks. efter summen eller produktet af disse mål. En undersøgelse af et større antal bådtyper har imidlertid vist, at breddeforskellen er ret begrænset. For motorbåde mellem 7 og 8 m er den gennemsnitlige bredde således kun ca. 20 cm større end for sejlbåde af samme læng-